

Sklep o poimenovanju dveh vrtcev

Predsedstvo OK SZDL je razpravljalo tudi o predlogih svojega sveta za razvijanje revolucionarnih tradicij, da se poimenuje VVZ Vrhovci po revolucionarki Angeli Miklavc-Mami in VVZ Bičevje po narodnem heroju Milanu Česniku. Oba predloga sta bila potrjena in predsedstvo jih bo posredovalo delegatom občinske skupščine v dokončen sprejem.

Sprejem za predstavnike verskih skupnosti

Koordinacijski odbor za urejanje odnosov med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi pri predsedstvu OK SZDL je 5. februarja pripravilo sprejem za predstavnike verskih skupnosti, ki imajo sedež na območju naše občine. Ob tej priložnosti je predsednik koordinacijskega odbora Jože Valetič v krajšem nagovoru še posebej osvetlil nekatera vprašanja našega družbenopolitičnega razvoja, v razgovoru pa se nato spregovorili o nekaterih aktualnih vprašanjih delovanja verskih skupnosti.

Dostojen spomin na Levstika

Levstikova lipa v Dolnjih Retjah

VELIKE-LASČE – Čeprav je do letošnjih osrednjih prireditev s katerimi bomo počastili spomin in 150-letnico rojstva pisatelja, pesnika in narodnega buditelja Frana Levstika še več kot pol leta, so Laščani že krepko zavihali rokave. Potem, ko so v rekordnem času, v sicer že nekaj let star projekt za prenovo zadružnega doma, vnesli nekaj pomembnih sprememb in dopolnitev, so pred nekaj tedni že začeli s prenovitvenimi deli. Tako bodo do poletja, predvsem s prostovoljnimi delom, uredili novo dvorano z 220 sedeži, posodobili bodo oder in spremljajoče prostore, novo zunanjo obleko pa bo dobil tudi ves združni dom.

Ne počivajo pa tudi amaterski igralci laškega KUD »Primož Trubar«. Pred nekaj dnevi jim je namreč njihov rojak, pisatelj Jože Javoršek predstavil prvi delovni osnutek ljudske igre, ki jo je napisal prav za to priložnost, saj jo bodo amaterski igralci predstavili v okviru jesenskih prireditev. Javoršek je napisal ljudsko igro v treh dejanjih, ki se godi za časa Levstikovega življenja v Velikih Laščah. Tako so v njej upodobljeni »ta pravi« Laščani in dvajset amaterskih igralcev bo imelo z uprizoritvijo prav gotovo veliko zadovoljstva. Čaka pa jih tudi zvrhana mera dela, saj bo igra za amaterje kar trd oreh.

Sicer pa je krstno predstavitev besedila, ki ga je igralcem prebral Jože Javoršek sam, poslušal tudi dr. Matjaž Kmecl in ga ugodno ocenil, češ da je to prava ljudska igra z ustrežno vsebino, na katero, če bi jo imel, bi bil lahko ponosen vsak slovenski kraj in njegovi prebivalci.

In kako bodo potekale jesenske prireditve v počastitev Levstikovega spomina? Osrednja slovesnost bo v Domu Ivana Cankarja v Ljubljani. Njej ob bok pa bodo stale prireditve, ki jih bodo pripravili Levstikovi rojaki v Retjah in Velikih Laščah in ki bodo predvidoma potekale od 19. do 28. septembra. Takrat bodo v prenovljenem kulturnem domu v Velikih Laščah potekali kulturni dnevi, ki se bodo končali z Levstikovim taborom v Retjah.

Zdaj je že znano, da se bo teden proslav začel z razstavo likovnih del, ki jih bodo v Levstikovih krajih naredili slovenski akademski slikarji in samorastniki, ki se bodo udeležili likovne kolonije. V tednu od 19. do 28. septembra pa se bodo, kakor načrtujejo, zvrstile še naslednje prireditve: domači igralci bodo uprizorili že omenjeno Javorškovo igro, peš bo pevski zbor laškega KUD »Primož Trubar«, podelili bodo letošnje Levstikove nagrade, z igro za mladino se bo predstavilo ljubljansko mladinsko gledališče ali mariborsko gledališče. Levstikov večer bo priredilo KUD Ig, za najmlajše bodo pripravili lutkovno igrice, dva dni bo potekal IX. plenum kulturnih delavcev OF in kot zadnja prireditev bo v Retjah potekal Levstikov tabor; to bo pisana kulturna prireditev na prostem, z narodnimi nošami, kulturnim sporedom in rajanjem.

Skratka, pripravili bodo številne in zahtevne prireditve s katerimi se bodo na dostojen način spomnili slavnega rojaka. Seveda bo tudi veliko trdega dela. Če pa še kaj velja, da se po jutru dan pozna, potem lahko rečemo, da so Laščani, skupaj s krajevnim odborom za proslavo 150-letnice Levstikovega rojstva, dobro začeli. Zato bodo kar so si zastavili, prav gotovo tudi dobro izpeljali.

GREGOR PUČELI

Hinku Bratužu-Okiju v spomin

Z neizmerno žalostjo v sreih smo v ponedeljek, dne 9. februarja pokopali plemenitega tovariša in prijatelja, komunisto, mladinskega mentorja in partizanskega borca Hinka Bratuža-Okija. Bil je eden tistih ljudi širokega srca in pogledov, ki je znal dobro ločiti dobro od zla, tovarištvo od netovarištva in je bil vselej pripravljen pomagati ljudem v stiski bodisi z direktnimi dejanji ali nasveti. Njegov bogati življenjski opus, ki si ga je pridobil v nenehnem revolucionarnem boju za boljše življenje delovnih ljudi, mu je pridobil sloves zgledega humanista in predvsem velikega prijatelja naše mladine.

Kot borec in revolucionar je večino svojega življenja posvetil idealom našega narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije, pa naj je šlo za delo v republiškem sekretariatu za notranje zadeve, kjer je bil sicer zaposlen, ali za delo z mladino, na katero je z vsem žarom svojih organizacijskih in retoričnih sposobnosti prenašal zgodovino našega narodnoosvobodilnega boja.

Bil je eden od pobudnikov in več let zapored predsednik stalnega odbora borcev X. SNOUB »Ljubljanske«, ki je v desetletju z vso odgovornostjo in prizadevnostjo zbral okoli sebe domala vse nekdanje borce v veliko družino sožitja, v kateri je in še vedno vlada resnično tovarištvo in volja, pomagati si med seboj in navzven, v duhu revolucionarnih izročil. Tovariš Okij je bil v pravem pomenu besede duša ožjega

odbora in širše organizacije. Nanj so se obračali mnogi nekdanji borci in soborke, svojci padlih in po vojni umrlih partizanov, ki so v trenutkih nemoči potrebovali nesebično pomoč. Okij je bil eden tistih tovarišev, ki ni nikoli odrekel resnično potrebne pomoči in je storil vse, da upravičena prošnja ne bi bila zaman.

Borci in borke X. SNOUB »Ljubljanske« pa tudi VIII. in IX. brigade ne bodo nikoli pozabili do podrobnosti organiziranih izletov, kombiniranih z učnimi ekskurzijami šolske in druge mladine v partizanske kraje in nekdanja bojišča širom Dolenjske, Bele in Suhe krajine, Notranjske ter Gorskega kotara. Tovariš Okij je bil s svoji živo in spretno besedo podajanja zgodovinskih dogodkov iz NOB vselej v središču pozornosti in občudovanja. Skupaj s sotovariši in povojnimi prijatelji je Okij zelo razširil krog predavanj na temo NOB po mnogih šolah in domovih: OŠ Prežihov Voranc, OŠ Oskar Kovačič, OŠ Vič, »Dom Majde Šilc« iz Novega mesta (nad katero ima X. SNOUB »Ljubljanska« patronat) in občasno tudi z drugimi šolami.

Z dijaki, upravo in učnovzgojnim osebjem »Doma Majde Šilc« poteka že štirinajsto leto kar najbolj plodno sodelovanje, ki je tako po obliki kot po vsebini za sedaj menda edini tovrstni primer v Sloveniji. V veliki meri je to prav zasluga tovariša Okija. Poleg tega

je bil pobudnik zbiranja sredstev, s katerimi so se kupovala darila za odročne sole za izboljšanje tehničnega, učnovzgojnega in športnega programa.

Med posebno humana dejanja je šteti pokojnemu Okiju tudi iniciativo in realizacijo obiskov in obdaritev mater padlih partizanov. Bil je živo zainteresiran in prava gonilna sila pri zbiranju podatkov in izdelavi predlogov za podelitev odlikovanj tistim borcem, ki so bili v preteklosti po krivici spregledani ali pozabljeni.

S posebno pozornostjo in prizadevanjem si je tovariš Okij zadajal tudi naloge pri izboljšanju gospodarskega stanja nekdanjih partizanskih krajev. Tako je v mnogem pomagal vasema Golo in Škrilje do električne in vodovodne napeljave. Z angažiranjem nekdanjih borcev, krajevne skupnosti in nadvse požrtvovalnih miličnikov-kadetov je bila izkopana v rekordnem času zahtevna trasa vodovoda, nad katero je marsikdo skoraj obupal.

Okij je bil eden tistih tovarišev, ki se je poleg vsestranske angažiranosti lotil tudi literarne obdelave dogodkov iz naše revolucije. Na podlagi svojih spominov in zapiskov iz vojnih dni nam je zapustil dela v dveh knjigah »Dnevnik partizana«, v katerem je skrbno opisal doživljanje in spoznanja v enotah, v katerih se je boril. V njem je veliko prostora posvetil tudi življenju in bojem X. SNOUB »Ljubljanske«, ki mu je bila najbolj pri srcu, saj je bila to brigada njegovega rojstnega mesta.

V mirnem ozračju jasnega umirjajočega dne je skozi vejevje v bližini stoječe smreke tonila tudi rdeča obla zahajajočega sonca, kot bi hotela z Okijem v grob. Tih se je razšla množica, tih je postal grob, grob prezgodaj umrlega nekdanjega partizana, strtega od hude bolezni, ko mu še ni bilo niti 58 let.

SKUPNOST BORCEV X. SNOUB »LJUBLJANSKE«